Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa matkansa Washingtonin valtiossa maaliskuulla, puhuen:

Spokane	5p.
Northport	6—7"
Roslyn	9—10"
Cumberland	11—12"
Burnett	13—14"
Wilkeson	15—16"
Carbonado	17—18"
Suomela	19"
Tacoma	20"
Seattle	21"
Kirkland (Juanita)	22"
Seattle	23—24"
Franklin	29"
Black Diamond	30—31"
HUHTIKUULLA:	
Everett	1—2"
Pearson	3—4"
Poulsbo	5"
Issaquah	6—7"
New Castle	8—9"
Seattle	10—11"
Tacoma	12—13"

Grays Harbor, 14 päivästä alkaen 12 päivää, josta puhuja saa 4 vapaapäivää. Puhepäivät saavat g.-harborilaiset järjestää mielensä mukaan.

Independence	26p.
Lincoln Creek	27"
Raymond	28—29"
Tono	30"
TOUKOKUULLA:	
Winlock	1—3"
Vader	2"
Mt. Solo	4—5"
Puolangan hillillä	6"
Woodland	7—8"
Little Kalama	9"
Ilwaco	11—12"

Deep River (Puhuja tulee, jos osasto katsoo voivansa järjestää puhetilaisuuden.)

S. s. osastot! Valmistakaa toveri Hautamäelle niin hyvä puhetilaisuus kuin mahdollista, ilmottamalla jo niin aikaseen, että kaikki voivat järjestää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää muita kuin itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää iltamia, jos ei useammaksi, niin yhdeksi illaksi silli toveri Hautamäen laista puhujaa ette ole aina tilaisuudessa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, että meitä kynitään yhtenään, mutta meidän on kulujen edessä seisottava, jotka jo olemme asiasta kuusalla.

Toveruudella, Wash. Suom. Valtiokomitea.

Iltamatulot tulevat Länsipiirin agitatsionikassaan.

Sosialistiosastojen toiminnasta

Tuskin monikaan osaston jäsenistä tietää, mikä suuri merkitys osastoilla on sosialistisessa toiminnassa; ja jos tietävätkin, niin ovat ainakin välinpitämättömiä osaston asioista, ja niin osastojen toiminta ei vastaa sitä tehtävää, mikä niillä tulisi olla työväen vapaustaistelun hyväksi.

Osastojen ensimäinen ja viimeinen — vaan ei silti ainut tehtävä on tiedon levittäminen työväenluokan keskuuteen. Vaikka osastot etutilalla ovat työläisille sosialistisia oppilaitoksia, niin samalla ne ovat toimeenpanevia laitoksia työläisten luokkataistelussa. Niiden kautta toimintaan sosialistipuolueen valtiollinen toiminta. Osastot ehdottavat kaikki virkailijaehdokkaat ja valvovat niiden tehtävät, jos päänä en tosiaankaan näe mitenkä jokin, tuosta "uutistoimistosta" erilleen palkattu henkilö voisi välittää paremmin uutisia, kuin henkilö, joka on uutistoimiston palveluksessa. — Mutta sopiihan tuota sitäkin konstia koettaa, sillä tuo nykyinen "uutistoimisto" ei ainakaan ole uutisia varten, eikä sitä kannata sanoa uutistoimistoksi, vaan nappikaupaksi.

Kilpailut.

Minä en suinkaan ajattele vetää mitään johtopäätöksiä kilpailijoista, sillä mielestäni ovat ne kaikki kokolailla kunnollisia ja uutteroita, ja se uutteruushan se onkin pääasia. Olen tässä vaan vähän niinkuin, hyvilläni siitä, että noita kilpailijoita noinkin monta on ilmestynyt. Olenpa myöskin huomannut, että useat pienemmät piirimme osastot ovat ottaneet Länsipiirikomitean ja Toverin johtokunnan kehotuksen huomioonsa ja järjestäneet lehden levittämisen aivan uudelleen. En ole vielä ehtinyt tässä ottamaan selkoa siitä miten paljon on tuo kilpailu saanut muutosta aikaan Toverin levenemisessä. Sen vaan tiedän, että Astoriassa on otettu paljon uusia tilauksia, ja jos toiminta on järjestettv muuallakin samalla tavalla kuin se nyt Astoriassa järjestettiin, niin varmasti se tuottaapi tuloksia.

Nyt minä koetan kaikilla keinoilla saada selville sen, mitkä ovat ne osastot jotka eivät ole ottaneet huomioonsa piirikomitean kehotusta, järjestää Toverin levittäminen ihan uudelleen ja kun saan sen selville, niin köniin annan, annan siksi tuntuvasti, että rauhallisimmankin nurkkakunnan asukasten munaskuut ainakin hieman heilahtavat.

Utusimppa.

sevät virkoihin. Vaalien aikana pitävät ne yllä vaalitaistelua paikallisesti, sekä yleismaata käsittävästi, asettavat puoluetoimitsijat ja valvovat niiden tehtävät, ja ovat alkuun panijoita kaikissa niissä uudistuksissa mitä puolue panee toimeen. Kuten näkyy osastoilla on suuri ja tarkka tehtävä, jos ne kunnollisesti suorittavat mitä niille kuuluu.

Hyvin usein näemme puolueen toimitsijain valittavan etteivät osastot ole sitä tahi tätä tehtävää suorittaneet. Ja kun on osastossa toimihenkilönä, niin siellä tulee näkemään etteivät jäsenet tee puolueen hyväksi sitä mikä niille sosialisteina kuuluisi. Monenkin osaston on hyvin vaikea saada toimihenkilöitä; yksien täytyy olla menossa kuin konihevosen. Tämä osottaa jäsenten välinpitämättömyyttä puoluetta kohtaan. Sosialistisissa osastoissa joitten jäsenmäärä on yli sadan, käy kokouksissa kaksi- tai korkeintaan kolmekymmentä henkeä, nekin usein hyvin unisia, joten osaston päätökset tulevat sen mukaisia.

Miten osastojen tulisi toimia, että se vastaisi tarkotustaan. Useinkin se tapa jolla työkokouksia johdetaan, on virheellinen; riippuen puheenjohtajasta hyvinkin paljon kokouksen meno, miten asiat käsitellään ja minkälaiset päätökset tulevat. Jotkut puheenjohtajat johtavat asioitten käsittelyn pitkäveteiseksi ja sallivat puheenvuoronkäyttäjien asiattomalla jaarituksella pitkittää asioitten käsittelyä, ja kun on väsyksiin asti retuutettu useinkin vähemmän tärkeästä asiasta, niin siltikin päätös on mikä sattuu, vaan ei asian mukainen. Toiset tärkeämmät asiat eivät useinkaan saa niin perinpohjaista ja tarpeellista käsittelyä, kuin ne tarvitsivat. Hyvinkin tärkeistä asioista tälla tavalla annetaan "tuhka"-päätöksiä. Toiset puheenjohtajat taas häiköivät, antavat asioitten menni ilman keskustelua päätetyksi, ilman että jäsenistö olisi siitä selvillä. Kumpanenkin tapa vahingoittaa osaston ja puolueen toimintaa. Edellinen väsyttää kokousyleisön pitkäveteisyydellään, jälkimäinen vierottaa jäsenet pois puolueasoitten seuraamisesta, ei ainakaan anna aihetta niiden seuraamiseen. Puheenjohtajan tulisi olla selvillä siitä, että sopivalla tavalla tyrkyttäisi asioitten käsittelyä jäsenille, osottaen mitä on sanottu ja mitä vielä tulisi sanoa, että päätös tulisi harkittu ja tarkotustaan vastaava. Vaan hyvääkään puheenjohtaja ei yksinään saa mallikelpoista kokousta ja asiallisia päätöksiä; jäsenistön täytyy olla myös selvillä tehtävistään. Mutta useinkin puheenvuoronkäyttäjät jaarittelevat mahdolliset ja mahdottomat asiat ilman mitään tulosta. Jotkut jäsenet ovat hyvin halukkaita urheilemaan pitkillä puheenvuoroilla, useinkin hukuttaen asian suureen sanatulvaan, toiset taas ovat aivan ääneti, vaikka heidän mielipiteensä useinkin olisi paljon painavampi kuin sanasankarien. Tällaisia kokouksen menoja on hyvin paljon, eivätkä ne tuota toivottua tulosta.

Osastojen toimihenkilöitten valinnassa tulisi noudattaa suurta tarkkuutta. Kaikkiin tehtäviin tulisi asettaa sellaiset henkilöt, joilla on niihin edellytyksiä. Personakohtaisten vaikutuksien ei saisi antaa häiritä valintaa. Osastojen tulisi olla myötävaikuttamassa, että puolueen tehtäviin asetettaisiin kykenevimmät henkilöt, ja arvostella niiden toimintaa asiallisesti, ilman personavaikuttimia; sillätavalla me voimme kasvattaa valppaat ja tehtäviinsä kykenevät henkilöt. Osastoilta vaaditut raportit, tilastot, verot ja asiallinen kirjeenvaihto olisi suoritettava ajallaan; niiden laiminlyöminen useinkin johtuu huolimattomuudesta, eikä mistään voittamattomasta esteestä.

Miten osastot suorittavat tärkeimmän tehtävänsä, nimittäin tiedonlevittämistyön työläisten keskuudessa, riippuu siitä, minkälaisia voimia itsekullakin paikkakunnalla on osaston käytettävänä. Mutta siinäkin me voisimme saada paljon korjausta nykyisyyteen nähden, jos vain olisi hyvää tahtoa. Meillä on usein unisia iltamia, joissa on liian vähän ohjelmaa ja sekin huonosti järjestettv. Ohjelman kerääjäin tulisi olla valppaita ja hankkia niin ajoissa ohjelmansuorittajat, että heillä olisi aikaa valmistaa läksynsä ja se sopivalla tavalla järjestää, ettei suoritus tapahtuisi sikin sokin, kuten usein on laita. Kuten yläolevat seikat osottavat, osastoilla on laaja ja monipuolinen tehtävä; meiltä puuttuu nykyään tietoisia ja taitoisia voimia osastoissa kaikkiin tehtäviin, mutta osastot voivat sopivalla tavalla kasvattaa tehtäviinsä kykenevät henkilöt, jos jäsenistössä on hyvää halua ja hiukan uhrautuvaisuutta oman asian hyväksi.

Peter Kähkönen.

"Veriviholliseme"

Tällä otsikolla kirjotti kilpailutoverimme "Ohdake" Toverin numerossa 36, väkijuomain käyttäjistä ja kortin peluusta. Näin kilpailun aikana on hauskaa pikkusen keskustella keskenämme, ja "Ohdakkeen" esittämät mielipiteet antavat siihen aihetta. Tarkotukseni ei ole ollenkaan haastaa riitaa, koska kerran samalla radalla juostaan, vaan mitä parhaimmassa sovussa haluan käyttää puheenvuoroni.

Olkoon heti alussa sanottu, etten ole mikään tävsiverinen moralisti; otan lasin kaljaa kun sattuu; pelaan joskus "pirua", kun joudun sellaiseen seuraan, siltien puolusta kumpaakaan paheena. Yhteiskunnan kontolle työnnän vallan mielelläni kaikkien yhteiskunnallisten paheiden syyt, ehkä vähän muutakin.

"Ohdake" sanoo: "Panette tietenkin vastaan tätä väitöstäni, mutta, paha kyllä, perääntyä en siitä voi." Niinpä tietenkin, vastaan sitä pannaan, ei sitä aivan koskemattomana päästetä menemään, saa siitä sanoa toisenlaisenkin ajatuksen. Peräänty mistä ei vaadita, saapi seisoa varmalla kannallaan. No niin! Jos me kaikki koko työväenluokka olisimme niin järkeviä, ettemme koskaan hairahtuisi, emmekä ottaisi yhtään ryyppyä, niin väkijuomat eivät tekisi meille mitään haittaa. Sehän on selvä juttu. Mutta vallan hyvin tiedämme, että niin viattomia emme sentään ole, emmekä koskaan sellaisiksi tässä paheiden yhteiskunnassa tulekaan, siksi olemme olosuhteitten vaikutusten alaisina.

Työlakko ja väkijuomaliike eivät ole aivan saman luontoiset kysymykset. Juomari ja lakkopetturi eivät työläisten taistelun nähden ole samanlaisessa asemassa, vaikka kumpasetkin menettelyllään vahingoittavat työväenliikettä. Lakkopetturi on suoranaisesti estämässä työläisiä saamasta oikeutettuja vaatimuksiaan täytetyksi, jotavastoin juomari ei ole suoranaisesti vastustamassa työläisten varsinaista taistelua, mutta kylläkin osaltansa tekee haittaa työläisten taistelujen yleiselle menestymiselle.

Työlakolla tavallisesti vaaditaan parempaa palkkaa, lyhempää työpäivää ja järjestöjen tunnustamista. Nämä vaatimukset koskevat aivan suorasti kaikkia lakossa olevia työläisiä ja vähemmän suorasti koko työväenluokkaa. Jos lakossa olevassa joukossa tai lakon ulkopuolella on sellaisia, jotka syystä tai toisesta menevät lakon rikkojiksi, niin ne ovat tosiaankin aseita kapitalistein käsissä omaa itseään ja koko työväenluokkaa vastaan ja ansaitsevat siitä heille kuuluvan arvostelun. Sitte ei ole vielä ollenkaan todistettu, onko lakkopetturi niin irti yhteiskunnasta, että hän on vain oman välinpitämättömyytensä ja tahdottomuutensa takia niin alhaisella asteella luokkatiedoissaan, että hän voi suuremmitta tunnonvaivoita toimia lakkopetturina, vai olisiko siihen mitään syytä olosuhteissa.

Kuten jo olussa huomautin, mielelläni annan yhteiskunnalle tällaisissa tapauksissa osansa, enkä pidä lakkopetturiakaan kokonaan oman välinpitämättömyytensä ja tahdottomuutensa tuloksena. Lakkopetturitkin ovat vain tämän yhteiskunnan kasvatteja, eivät muuta. Mutta eikö sitä saisi sanoa? Joutuuko sillä puolustamaan lakkopetturia? Ja joutuuko yleensä puolustamaan paheita ja rikoksia sillä, että niiden juuret sanoo olevan yhteiskunnassa, jossa ne aivan todennäköisesti ovat?

Juoppouspahe on yksi työväenluokan suurimpia rasituksia ja on tuntuvana esteenä työväenliikkeelle ja sosialismille. Ei ole ollenkaan väheksyttävä juoppouspahetta vastaan tehtävää valistustyötä; pahe on tosiaankin juurtunut kansaan siksi syvälle, että kasvatuksellinen työ sitä vastaan on tarpeellista. Yksi tehokkaimpia keinoja juoppouden vastustamiseksi on työväen taloudellisen aseman parantaminen: paremmat palkat ja kaikin puolin paremmat olosuhteet auttavat tässä asiassa paljon. Tämä ei estä ajamasta yleistä kieltolakia, johon Amerikassakin ennen pitkää tullaan. Väkijuomapahe on yhteiskunnallinen pahe ja väkijuomapaheen orjat eivät myöskään ole oman välinpitämättömyytensä ja tahdottomuutensa yksinomaisia todellisia syyllisiä, kuten "Ohdake" väittää, vaan ne ovat heikkoja, kykenemättömiä, yhteiskunnan onnettomia, jotka eivät ole kyllin tarmokkaita vastustamaan tarjolla olevaa juomapahetta, vaan lankeavat siihen, toiset enemmän, toiset vähemmän.

Sitten "Ohdake" väittää, että "todellisen luokkatietoisuuden omaava henkilö ei koskaan juo." Väitös ei pidä paikkaansa! Voisin luetella hyvin tunnettuja henkilöitä, jotka ovat juoneet, mutta ovat samalla olleet varmasti luokkatietoisia. Juoppokin saattaa vallan hyvin olla luokkatietoinen. Juoppous tekee suurta haittaa varsinkin henkilölle, joka on jossain työväenliikkeen luottotoimessa. Sen ohella henkilö menettää työläisten luoton, sillä ehän juoppoon voi täydellisesti luottaa, niin tärkeissä tehtävissä kuin työväenliikkeen etuvartijain toimet ovat.

Kortinpeluusta en halua paljon sanoa, mutta muutamilla sekin näkyy olevan niin veressä, etteivät voi kiusausta välttää, jos siihen on vain tilaisuutta. Sekin pahe on muodostunut sellaiseksi, jota on mahdoton pelkällä tahdon lujuudella hävittää; paheen juuret ovat yhteiskunanssa. Siis vielä kerran: työväestön on taisteltava kaikkia paheita vastaan, mutta se ei saa unohtaa lopullista taistelua, vallankumousta, sillä vasta sen mukana häviävät yhteiskuunnallisten paheiden syyt. — A. P.

"Veriviholliseme."

Toverin numerossa 36 kirjottaa binghamilainen "Ohdake" yläolevalla otsikolla, jossa m.m. mainitsee lakkopetturista, väittäen että se on hänen oma syynsä, kun on niin alhaisella sivistysasteella, ettei tiedä mitä tekee.

En voi olla kirjotukseen vastaamatta. Sen kyllä tiedän, että eninosa lakkopettureista ja kätyreistä ei ole kyllin tietoisia teoistaan, mutta heidän tietämättömyyttään ei voi väittää ja väitöstä pätevästi puolustaa, että se on ainoastaan heidän oma syynsä. Että yhteiskuntajärjestelmällä on siinä myöskin osansa, sen myöntää jokainen luokkatietoinen toveri. Todistaakseni etteivät kaikki lakkopetturit ole tietämättään antautuneet pois kaseen ammattiinsa, ei minun tarvitse lähteä kovin pitkälle, sillä tunnen joitakin, jotka tuntevat yhteiskuntajärjestelmän kutakuinkin jo ennen likaiseen ammattiin antautumistaan, mutta kuitenkin tekivät siten sentähden, että asettivat omat etunsa toveriensa etujen edelle.

Myöskin väittää "Ohdake" nähneensä miehiä, joilla on ollut varaa juoda, mutta ei yhtyä osastoon. Sen olen nähnyt itsekin. Sitte sanoo hän, että todellinen luokkatietoinen toveri ei koskaan juo. Tosin ei hän mitenkään muuten todista väitettään. Kyllä sanoa voi, mutta tahdomme että ne tulevat myös todistettuakin. Aina olen tuntenut joitain tovereita ja tunnen vieläkin, jotka ovat niin pahoja juomaan, ettei heillä ole kunnollisia vaatteita päällään, ja silti ovat saaneet tovereilta täyden tunnustuksen, ovat tietoisia proletariaatteesta. Olenpa kuullut heitä puhujalavallakin, ja seikkaperäisesti (tahtoo sanoa tietoisesti) puhuneet nykyajan lakkotaistelun merkityksestä ja taistelutavoista y.m.

Samalla "Ohdake" huudahtaa, että emmekö voi voittaa tätä veriviholliistamme, joka tekee meille enemmän pahaa, kuin konsanaan lakkopetturi tai kätyri. Hän huomauttaa kuinka hirvittävä on juopon tuleva suku terveyteen nähden. En tahdo puoltaa viinaa, enkä väittää etteikö sen käyttäjän tuleva suku kärsi siitä, mutta "Ohdake" jättää tykkänään ottamatta huomioon, etteikö lakkopetturin ja kätyrin työt häiritse vihtä vahingollisesti tulevan sukupolven terveyttä.

Olettakaamme, että suuren perheen isä joutuu työstä pois kätyröimisen takia, joka nykyään voi tapahtua vaikka koska, tai joka on paljon haitallisempi — teollisuuspulan aikana, jolloin on paljon joutilasta työvoimaa ja vähän työtä. Kun sellainen perheen isä kätyröidään työstä pois, ei hän saa enään työtä siinä paikassa, vaan on pakotettu lähtemään muualle työtä etsimään. Useammassa tapauksessa on mentävä miten parhaiten voi, sillä ei ole varaa ostaa pilettiä, tai jos sen verran sattuisikin olemaan, niin rahat täytyy jättää perheen ylläpitämiseksi — ne vähät mitä on, varsinkin pulakautena, kun ei ole paljoa toivoa uudesta työpaikasta. Voipi käydä, että isä joutuu etsimään työtä kauankin, harhaillen paikasta toiseen. Rahat loppuvat perheeltä, isä näkee kurjuutta, paleltuu kyytiä ottaissaan ja saa hivuttavan taudin. Perhe kärsii puutetta, joten ei sekään ole paljon enempää samanlaisilta taudeilta turvattu. Katsohan eikö kätyröiminen vaikuta tulevaan perheeseen yhtä paljon kuin väkijuomat. Ja saman saapi aikaan lakkopetturikin....

Sitten hän puhuu vielä kortinpeluusta, joka on kyllä tuomittava tapa, sekä kehottaa osastoja valvomaan jäsentensä kehitystä. Se on oikein, ja siitä velvollisuudentunnosta esitinkin t.k. 6 päivän osaston kokouksessa, että palkattaisi puhuja näitten vuoristovaltioitten yhteisillä kustannuksilla, josta "Ohdakekin" mainitsi Toverin palstoilla ja sanoi että katsottiin tulevan liika paljon maksamaan eikä vastaavan tarkotustaan. Mikä sitten vastaa tarkotuksensa, kun ei luennoitsija, ja millä muulla tavalla "Ohdake" aikoo kasvattaa ja kehittää osaston jäseniä ja saada uusiakin? Olisin utelias ja halukas sen tietämään.

Jack Johnson.

Sananen näytelmäliitosta

Itä- ja keskipiiri ovat jo kauan kilpailleet keskenään siitä kumpi saisi näytelmäliitollensa paremman kannatuksen S. S. Järjestön osastoilta. Varsinkin itäläinen liitto on koettanut kaikkensa saadakseen kaikki kannattamaan heidän alottamaansa hommaa. Itäläiset ovatkin jo saaneet monen osaston myötätunnon puolelleen tässä asiassa. He ovat lähettäneet sääntöjään ympäri maata, joissa on näytetty osastoille kaikki sen liiton hyvät puolet, sekä sen tarpeellisuus. Moni osasto onkin ottanut osaa tähän hommaan suurella innolla, mutta eivät ole ollenkaan ottanet huomion sitä, tuleeko se kannattamaan itsensä.

Ensinnäkin tämän liiton tarkotus olisi saada näyttämöillemme parempia näytelmiä. Sellaisia näytöskappaleita jotka kasvattaisivat työväestössä vihaa nykyistä järjestelmää vastaan ja samalla opettaisivat toimimaan siten kuin työläisten edut vaativat.

Tämä olisi erittäin hyvä jos me voisimme sen toteuttaa käytännössä. Vaan kun vähänkin ajattelee, niin tulee huomaamaan etteivät nämät liitot erillään eikä yhdessä kykene sitä tekemään.

Tämän näytelmälliton ylläpito tulee niin kalliiksi, etteivät osastot kykene parhaalla tahdollaankaan sitä pystyssä pitämään. Niissä säännöissä, jotka olivat osastojen hyväksyttävänä, määriteltiin tälle liitolle vakinaisia menoja useita tuhansia vuodessa. Niissä määrättiin toimeenpaneva komitea ja liiton sihteeri sekä kolme sellaista henkilöä, jotka valitsevat ja kääntävät kappaleet suomenkielelle. Mutta näissä säännöissä määriteltv henkilökunta on niin pieni, ettei se kykene sitä tehtävää täyttämään kunnollisesti ja vaikka se vielä voisikin täyttää ne vaatimukset, joita siltä vaaditaan, niin sittenkin tulee siitä niin raskas taakka osastoille, etteivät ne jaksa sitä kantaa. Nämät henkilöt, jotka joutuvat olemaan vakituisella palkalla, vetävät vuosittain liiton varoja tuonne seitsemän tuhannen vaiheille, ja jos vielä lisää siihen ne pari henkilöä, jotka varmasti tultaisiin tarvitsemaan sihteerin apuna roolia y.m. tehtäviä täyttämässä, niin jo yksistään työpalkkoihin menisi vuodessa lähes kymmenen tuhatta.

Sitten on aivan hullunkurinen se käsitys, että tämän liiton avulla saataisiin parempia kappaleita näyttämöillemme. Ne jotka ovat tätä liittoa olleet perustamassa, eivät ole ensinkään ottaneet lukuun sitä seikkaa etteivät porvarilliset kirjailijat kirjota semmoisia näytelmiä, jotka olisivat sopivia työväelle. Ja vaikka ne kirjottaisivatkin, niin emmehän saa niitä kumminkaan esittää, sillä nykyinen järjestelmä estää sen.

En halua tästä tämän enempää tehdä selvää, mutta toivoisin, että osastot tutkisivat tätä kysymystä ennenkuin alkavat tuota liittoa perustamaan. Nykyään on kannatuksella näiden liittojen yhdistämiskysymys ja mielestäni olisi parempi ettei näitä ruvettaisi ollenkaan yhdistämään, vaan annettaisiin hävitä molemmat. Jos me näin tekisimme, niin ei tarvitseisi taas maksaa oppirahoja, kuten saimme uutistoimistojen ja Työväen Opiston hommassa tehdä.—Nix.

— Työläinen, ellet ole vielä yhtynyt järjestöösi, niin yhdy viivyttelemättä. Joukkosi kutsuu sinua, järjestösi on sinua vailla ja etusi eivät tule ajetuksi muuten kuin liittymällä järjestöösi.

Oletko hankkinut Toverille uuden tilauksen tällä viikolla?

YLÄLUOKKALAISTEN POLITIIKKA JA SOSIALIDEMOKRAATIEN POLITIIKKA

Ed. Sirolan lausunto eduskunnassa.

Eduskunnan istunnossa hallituskysymyst äkäsiteltäessä lausui ed. Sirola seuraavaa:

Ed. Virkkunen on nyt eduskunnan puhujalavalta laskenut liikkeelle sen syytösten lokavirran, joka porvarisanomalehdistössä Työväen Vallankumouksellista Keskusneuvostoa ja työväen järjestöjä vastaan niin vuolaana virtaa. Teeskenpellen siellä ja täällä vaaditaan "nimiä esiin." Niinkuin tässä olisi mitään salaisuuksia. Sosialidemokraattinen puoluetoimikunta ja Ammattijärjestön toimikunta ja muut työväen järjestöt eivät ole mitään salajärjestöjä tässä maassa eikä kelläkään teistä, ennen ed. Ahmavaaran puheenvuoroa ollut tuntematonta, että esim. minä olin ollut jonkun aikaa toimihenkilönä tässä keskusneuvostossa. Ed. Ahmavaara vain hätäisenä poisti sen salaperäisyyden verhon, johon porvarilliset lehdet ovat koettaneet meidän toimintamme peittää, saadakseen siitä tarkotuksilleen tukea. Niin, me olemme vastuunalaisia teoistamme ja laiminlyönneistämme. Mutta, hyvät herrat, me emme ole teille vastuussa mistään. Me olemme vastuussa **työväelle**, toimenantajillemme ja koossa on Suomen järjestyneen työväen edustajakokous, joka meidän tekojamme arvostelee ja tuomitsee.

Teidän edessänne täällä me esiiinnymme ainoastaan **syyttäjinä**. Tämän kansan ja ulkomaiden silmäin edessä me naulitsemme teidät häpeäpaaluun, syyttäen teitä siitä, että te kuulumattoman kevytmielisesti olette laskeneet tässä maassa irti avoimen luokkataistelun, luokkasodan, ja olette te vastuussa myös kaikista sen sivuilmiöistä. Te tiedätte, että sodan sivuilmiöt ovat alkeellisen raakuuden, yksilöllisten kostotekojen ja muiden sellaisten ilmiöiden irtipääseminen. Ja joka sodan irti laskee, se laskee irti nämäkin.

Eräs äärimmäisen oikeiston puhuja kysyi täällä, mahdollisesti rehellisessä yksinkertaisuudessa, että onko sitten tarpeellinen vallankumous maassa, jossa on yleinen äänioikeus. — Tarpeellinen tai ei sen jälkeen kun sellainen ilmiö jo on näyttäytynyt, on se tosiasia. Tosiasioista keskustellaan koettaen arvioida, mitä ne ovat laatuaan, mutta ei silloin enää kysytä, pitääkö sen tulla. Edeltäpäin se kysymys voidaan tehdä ja silloin koetetaan sitä arvioida. Se sama ryhmä, josta tämä kysymys tuli, oikeistomme, kyseli hiukan toistakymmentä vuotta sitten ja koko bobrikoffilaisena aikana, että onko tarpeen tässä maassa mitään tyytymättömyyttä ja suuria kansanliikkeitä, kun täällä on niin "hyvät lait" ja niin "erinomainen virkamiehistö" ja niin "valistuneet säädyt," jotka tämän maan asioita hoitelevat. Tarvittiin suurlakon päivät ja 1905—06 vuoden levoton talvi kaikkine kauhutekoinensa, ennenkuin täällä saatiin aikaan edes tämä eduskunta. Mutta eipä tämä äärimmäinen oikeisto silloinkaan sen tarpeellisuutta myöntänyt. Eikä tähän päivään asti tämä maa ole ollut yleisen äänioikeuden maa, ei ole ollut sitä siinä merkityksessä kuin kansanvaltaiset maat ovat, sillä ehän tämän eduskunnan päätöksiä ole laskettu voimaan. Ainoastaan, jos niitä olisi päässyt täällä säännöllisesti voimaan ja jos ne olisivat olleet todellisia, pitemmälle meneviä uudistuksia, kuin ne ovat olleet, ainoastaan silloin voisimme todennäköisyydellä arvioida, että ainoastaan harvinaisemmissa tapauksissa kansanliike pääsi täällä kumousliikkeeksi ryöpsähtämään, niinkuin se kyllä ryöpsähtää sellaisissakin yleisen äänioikeuden maissa kuin, kuten toveri Tokoi huomautti, ovat Sweitsi ja jotkut toiset.

Ed. Ahmavaara ominaisella tavallaan täällä koetti meille uskotella, että tämä eduskunta on yksimielisesti ottanut täällä käsiinsä valtiovallan. Mutta minä muistutan, että täällä oli ollut kaksi päivää suurlakko ennenkuin tämä eduskunta saatiin se päätös tekemään. Siitähän täällä riideltiin kaikki nämä alkupäivät. Silloin kun, valtalain säätämisen jälkeen edellisessä eduskunnassa, vielä täällä koetettiin pystyttää uudelleen keisarin ja suuriruhtinaan hallitusvaltaa ja sijottaa se kelle tahansa väliaikaisesti, että se vain säilyisi jollekin tulevalle presidentille tai monarkille tai kelle tahansa yläluokan eduksi — kun se tehtiin, silloin kosketeltiin tämän kansan arimpaan. Siitä levisi tieto ympäri maan ja se yhtyi siihen tyytymättömyyteen, joka elintarvekysymykesssä oli; nämä molemmat yhdessä tekivät tämän törmäyksen kiertämättömäksi. En voi sanoa, kutka teistä porvareista tietoisesti laskivat tilanteen kärjistymään tähän, saadakseen sitten Ahmavaaran lailla sanoa, että olihan tässä uhrauksia, mutta taisi olla hyvä, että saatiin vähän aseita sosialidemokraateja vastaan! Minä luulen kuitenkin, että osa täällä olevista edustajista ja osa keskiluokkalaisista ympäri maan eivät kuitenkaan ymmärtäneet kuinka vakava asema oli.

Minun täytyy tämän valaistukseksi kertoa pieni kertomus. Tultuani ulkomailta vähää ennen tämän istuntokauden alkua, tapasin erään entisen ylioppilastoverini. Syntyi keskustelu. Hän tuntui aavistelevan niinkuin olisi jotakin käryä ilmassa ja sanoi: kuule, mitä nyt on tulossa. Minä sanoin, että minä tulen muualta, mutta ehkä sinä, joka olet täällä ollut, voit tietää ja näyt jotain aavistavan. — Mutta kuule, tuleeko täällä tappelu? sanoi hän. — En tiedä, mutta mikäli olen kuullut, on siihen joitakin edellytyksiä. — Meidänkö kesken? Hän tarkotti luokkia ja ryhmiä, joihin kuulumme. Minä sanoin: se riippuu vielä eräistä seikoista; eduskunta kokoontuu ja sen taidosta ensimäisinä päivinä saattaa tämä asia riippua. — No, mitä siinä sitte tarvittaisiin? sanoi hän. Heitin ensimäisenä esille tuon hallituskysymyksen ja toiseksi kunnallisasian ja sanoin jo kauan tietäneeni että jollei tämän maan joka kunnassa nopeasti kansanvaltaistuttamista suoriteta, ei mikään voi estää sellaisia räjähdyksiä, joita nyt on ollut. Hän sanoi: mutta ne viime eduskunnan säätämät kunnallislait ovat aivan mahdottomat. Minä sanoin: tuo vastaus ilmaisee, että sinä olet aivan mahdoton, ja minä voin ilmottaa lisäksi, että se kunnallislakien hyväksyminen on ainoastaan pieni osa siitä, mitä nyt pitäisi saada aikaan. Toinen on 8-tunnin laki. — Mutta sehän on ihan yhtä hullu, sanoi hän. — Sinä hullu olet, kun noin puhut, täytyi minun vastata.

Noin jatkui vähän aikaa keskustelu. Minä jouduin hänelle, koettaakseni asiaa tehdä havainnolliseksi, kertomaan vertauksen. Sanoin, että me olemme kuin räjähtämässä olevan höyrypannun vieressä ja koetamme avata varaventtiilin hanaa, mutta joku mielipuoli koettaa sitä estää. Syntyy tappelu meidän ja mielipuolen välillä. Sinä ja sinun luokkasi, sanoin, olette se mielipuoli, jonka käsistä meidän täytyy vääntää pois se hana, että saisimme auki edes jonkun verran sitä varaventtiilä ja estää se räjähdys, joka meidät molemmat tuhoo. Hän kohautti olkapäitään ja sanoi: te kiihotatte niitä joukkojanne, hillitsisitte. Minä sanoin: Teitä täytyy hillitä joka as-

Hyvästi, Riisto-järjestelmä!

SOSIALISMI KÄYTÄNNÖSSÄ RATKAISEE PULMAN.

Oletteko kyllästyneet kapitalistiseen järjestelmään? Olette puhuneet sosialismista pitkän aikaa, oletteko valmis panemaan sen käytäntöön? Jos olette voitto auttaa yhtymällä

NEVADA COLONY'IIN.

Aikaansa seuraavat sosialistit kaikkialla tässä maassa ovat yhtyneet. He todistavat maailmalle että sosialismi on käytännöllinen ja voidaan se panna käytäntöön NYT ilman valtiollista valtaa ja ovat perustaneet ensimmäisen

CO-OPERATIVISEN YHDYSKUNNAN.

Sijoitettu Lahontan laaksossa Nevadassa, missä luonto ja "Uncle Sam" auttaa meitä, missä kuivuus, tulvat ja epäonnistuminen ovat tuntemattomat, yhteistoiminta on ratkaisemassa työläisten kohtalosta. Korkeat elinkustannukset eivät vaikuta meihin ja eikä ole

MAAHERRAA PELJÄTTÄVÄNÄ.

Tahdomme teitä nauttimaan kanssamme täydestä työnne tuloksista. The Nevada Colony on ainoa cooperativinen laitos tässä maassa, joka on työläisten omistama ja perustettu sosialistisilla ihanteilla.

Kirjottakaa meille TÄNÄÄN saadaksenne kirjallisuutta ja jäsenyyshehtomme. Osoite:

NEVADA COLONY,
Fallon, Nevada.

ENSILUOKAN

KAUPPATAVARAA

yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi

Union Pacific Coal Co.
HANNA. WYO

Uusi, iso 10c kannu

COPENHAGEN

on nyt saatavissa

ME TAKAAMME

että Copenhagen nuuska on nyt ja aina on ollut ehdottoman puhdasta. Ellei kauppiaallanne ole sitä, me lähetämme sitä Teille postissa tavallisella hinnalla, 10c laatikko, siksi kunnes kauppiaanne voi sitä teille tarjota. Postimerkit kelpaavat maksuksi.

Copenhagen suu-nuuska on maailman parhainta suu-tupakkaa.

Weyman-Bruton Company,
1107 Broadway, New York.